

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/17/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715010201
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3715010201.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanej U. I. pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 13. apríla 2016 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Považská Bystrica podané v neprospech obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 29. októbra 2015, sp. zn. 2T/107/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 29. októbra 2015, sp. zn. 2T/107/2015, bola obžalovaná U. I. podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodená spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Považská Bystrica zo dňa 25. mája 2015, sp. zn. Pv 22/15/3306-10 pre skutok kvalifikovaný ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., ktorý mala spáchať na tom skutkovom základe, že

dňa 17.9.2014 asi o 22.15 hod. poškodila osobné motorové vozidlo zn. Toyota Auris, ev. číslo P. XXX V., šedej farby, VIN: O r. v. 2008, ktoré bolo zaparkované na parkovisku pred obytným domom č. XXXX na sídlisku E., P. V. a to tak, že neznámym predmetom vyryla na spodnej časti kufrových dverí tri ryhy o dĺžke 35 cm a na pravom rohu nárazníka vyryla viacero rýh na ploche 30 x 40 cm a neznámym predmetom prepichla plášť na prednom a zadnom pravom kolese, ako aj na zadnom ľavom kolese, čím spôsobila majiteľke vozidla U. M., bytom P. V., E. XXXX/XX, škodu vo výške 434,- Eur.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. bola poškodená U. M. odkázaná s jej nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote podaným odvolaním napadol v neprospech obžalovanej prokurátor pre nesprávnosť výroku o oslobodení obžalovanej U. I., t. j. výrokov o vine a treste. Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania považoval hodnotenie vykonaných dôkazov okresným súdom za nedôsledné, neobjektívne a nesprávne a nestotožnil sa ani s jeho záverom o oslobodení obžalovanej U. I.. Podľa názoru prokurátora dôkazy, ktoré boli v predmetnej trestnej veci zabezpečené, nasvedčujú tomu, že obžalovanú U. I. s najväčšou pravdepodobnosťou naviedol na spáchanie trestného činu jej terajší druh E. L., s ktorým toho času býva v spoločnej domácnosti na sídlisku E. XXXX/XX v P. V. a ktorý bol predtým partnerom svedkyne F. T. a ešte predtým istý čas aj s poškodenou U. M.. Poukázala na svedecké výpovede L. P. a L. P., ktorí napriek tomu, že páchatelke nevideli do tváre, nadobudli presvedčenie, že touto páchatelkou bola obžalovaná, pretože nikomu inému sa postavou, výškou, štíhlosťou a vlasmi nepodobala a žiadna iná podobná osoba v tom vchode, ani v inom vchode nebýva, nechodí tam, ani takú nepoznajú. Poukazovala tiež na svedecké výpovede U. M. a F. T., ktoré podľa názoru prokurátora dostatočne vysvetlili okolnosti spolužitia, vzťahy i okolnosti rozchodu s bývalým druhom E. L., ako aj okolnosti, na podklade ktorých

poškodená U. M. nadobudla jednoznačné presvedčenie, že E. L. nahovoril obžalovanú na poškodenie motorového vozidla a ktoré okolnosti podľa prokurátora vysvetlila a potvrdila aj svedkyňa F. T., vrátane okolností týkajúcich sa trestného stíhania E. L. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a spôsobu jeho vybavenia. Podľa názoru prokurátora uvedené svedecké výpovede a z nich vyplývajúce okolnosti jednoznačne nasvedčujú tomu, že obžalovaná U. I. spáchala zažalovaný skutok, pretože ani jedna svedecká výpoveď nebola žiadnym dôkazom vyvrátená. Odôvodnenie oslobodzujúceho výroku okresným súdom s poukazom na to, že nikto zo svedkov, ktorí mali vedomosť o trestnom čine, nevidel tvár obžalovanej a preto žalovaný skutok mohol spáchať aj niekto iný, napr. iná osoba, ktorá náhodne vošla do vchodu v obytnom dome, v ktorom býva prechodne aj obžalovaná, nepovažoval prokurátor za správne. Podľa jeho názoru okresný súd nebral do úvahy motív, ktorý mohol svedka E. L. viesť k tomu, aby nahovoril svoju terajšiu družku k tomu, aby poškodila vozidlo poškodenej U. M.. Podľa prokurátora svedkovia L. P. a L. P. jednoznačne opoznali v osobe poškodzujúcej vozidlo obžalovanú U. I., preto podľa jeho názoru je dosť ťažké uveriť názoru okresného súdu v tom smere, že by len tak nejaký cudzí človek poškodil nejaké vozidlo na parkovisku pred obytným domom na sídlisku v P. V. a to v krátkom čase dvakrát za sebou to isté vozidlo a potom ako „nejaká osoba na návšteve“ vošiel práve do vchodu, kde býva obžalovaná U. I. a svedok E. L.. Podľa názoru prokurátora by sa skôr dalo očakávať, že by páchatel z miesta činu ušiel. Na základe uvedených dôvodov preto prokurátor navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor nadriadenej krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v súlade s písomným odôvodneným odvolaním rovnako navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm.a/, b/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Poškodená U. M. uviedla, že všetky dôkazy, ktoré boli potrebné, boli už predložené a navrhla rozhodnúť spravodlivo.

Obžalovaná U. I. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu spolu so svojou obhajkyňou navrhli, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné s poukazom na to, že napadnutý rozsudok považujú za vecne správny.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 17. februára 2016, na verejnom zasadnutí dňa 13. apríla 2016 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku rozsudku o oslobodení obžalovanej spod obžaloby (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu vecí a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne oprel o výpovede obžalovanej U. I., o svedecké výpovede U. M., F. T., L. P., L. P., E. L. a listinné dôkazy, na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal. Na ich podklade dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom uvedeným v napadnutom rozsudku. Tieto svoje skutkové zistenia a právne závery v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o oslobodení obžalovanej spod obžaloby. Jeho rozhodnutie o oslobodení obžalovanej U. I. spod obžaloby podľa § 285 písm.c/ Tr. por. pre skutok kvalifikovaný ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. z dôvodu, že nebolo dokázané, že tento skutok spáchala obžalovaná U. I., je založené na starostlivom vyhodnení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Súd prvého stupňa na podklade vo veci vykonaných dôkazov, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, správne zistil, že vykonané dôkazy pripúšťajú dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) skutkového riešenia. Podľa jednej, prezentovanej obžalobou, sa mohol žalovaný skutok stať a mohla ho obžalovaná U. I. spáchať spôsobom uvedeným v obžalobe. Avšak podľa druhej, prezentovanej popierajúcimi výpoveďami obžalovanej U. I. v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa a záverom okresného súdu vyvodeným z vykonaných dôkazov, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, zažalovaný skutok uvedený v obžalobnom návrhu obžalovaná nespáchala. Vykonané dôkazy pritom nielenže pripúšťajú dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) skutkového riešenia, ale zároveň nepostačujú na to, aby bolo možné spoľahlivo vyvodiť jednoznačný a nepochybný záver o tejto podstatnej skutkovej otázke, teda o tom, ktorá z uvedených dvoch verzií (možností) zodpovedá skutočnosti. Záver o vine musí byť totiž založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach založených na pravdepodobnosti, v danej veci konkrétne prezentovaných v písomnom odôvodnení odvolania prokurátorom (podľa názoru prokurátora dôkazy, ktoré boli v predmetnej trestnej veci zabezpečené, „nasvedčujú tomu“, že obžalovanú U. I. „s najväčšou pravdepodobnosťou“ naviedol na spáchanie trestného činu jej terajší druh E. L., resp. podľa názoru prokurátora svedecké výpovede a z nich vyplývajúce okolnosti jednoznačne „nasvedčujú“ tomu, že obžalovaná U. I. spáchala zažalovaný skutok, svedkovia L. P. a L. P., ktorí napriek tomu, že páchatelke nevideli do tváre, „nadobudli presvedčenie“, že touto páchatelkou bola obžalovaná, pretože páchatelka sa nikomu inému postavou, výškou, štíhlosťou a vlasmi nepodobala a žiadna iná podobná osoba v tom vchode, ani v inom vchode nebýva, nechodí tam ani takú nepoznajú). Takýto záver nemožno preto vyvodiť len na podklade dôkazov, na ktoré poukázal v odvolaní prokurátor, keď tieto dôkazy i ďalšie vo veci súdom prvého stupňa vykonané dôkazy a z nich predovšetkým obhajobné tvrdenia obžalovanej i výpovede súdom prvého stupňa uvedených svedkov na hlavnom pojednávaní pripúšťajú aj druhú, protichodnú a vylučujúcu verziu (možnosť), podľa ktorej obžalovaná U. I. žalovaný skutok nespáchala. Dôkazy z prípravného konania i z hlavného pojednávania, na ktoré poukázal v odvolaní prokurátor, umožňovali vyvodzovať len podozrenie (pritom bez ohľadu na to, či išlo o silné podozrenie alebo nie), že žalovaný skutok sa mohol stať spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu a že ho aj obžalovaná U. I. mohla spáchať, ale zároveň, najmä keď vykonané dôkazy pripúšťajú záver aj o druhej možnosti skutkového riešenia, ktorá je pre obžalovanú priaznivejšia a keď nevylučujú jej obhajobu, že nekonala spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu a žalovaný skutok nespáchala, nepostačujú na jednoznačný a nepochybný záver o jej vine. Vo vzťahu k názoru prokurátora, podľa ktorého je dosť ťažké uveriť, že by len tak nejaký cudzí človek poškodil nejaké vozidlo na parkovisku pred obytným domom je potrebné uviesť, že k poškodzovaniu motorových vozidiel v obytných zónach na území Slovenskej republiky došlo v minulosti a dochádza aj v súčasnosti (v tomto smere postačuje odkaz na televízne spravodajstvo), pričom tento jeho názor nepreukazuje tvrdenie obžaloby o tom, že skutok spáchala obžalovaná a nič nemení na nevyhnutnosti za použitia zásady in dubio pro reo oslobodiť obžalovanú spod obžaloby prokurátora.

Zo zásady prezumpcie nevinu uvedenej v § 2 ods. 4 Tr. por. vyplýva totiž nielen zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), ale aj to, že obvinenému musí byť vina preukázaná. Vzhľadom na to, že nebolo možné jednoznačne a bez pochybností určiť, ktorá z dvoch možností skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, okresný súd správne zvolil tú, ktorá je pre obžalovanú priaznivejšia a podľa § 285 písm.c/ Tr.por. ju spod obžaloby oslobodil. Použitie zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. prichádza do úvahy práve vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o niektorej skutočnosti, trvajú, a tak je tomu aj v posudzovanom prípade, aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných a potrebných dôkazov na náležité zistenie skutkového stavu. Okresný súd takto postupoval, preto jeho záver o oslobodení obžalovanej U. I. zodpovedá stavu veci a zákonu.

Odvolací súd po preskúmaní veci, vzhľadom na už uvedené dôvody, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa, k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického

konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne a podrobne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za dôvodné, preto odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.